

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/92/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119203566
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Pastieriková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1119203566.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Dany Šiffalovič v právnej veci žalobcu: Mgr. Peter Zvara, správca konkurznej podstaty úpadcu Kerametal, akciová spoločnosť, Bratislava, Jašíkova 2, 826 05 Bratislava, IČO: 00 000 671, proti žalovanému: G.. G. U., A.. XX.XX.XXXX, S. W. W. XXXX/XX, XXX XX W., E. X., zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Ľubomír Schweighofer, advokát, Šafárikovo námestie 2, 811 02 Bratislava, IČO: 31 782 809, v konaní o žalobe o vydanie veci, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 36Cb/40/2019-196 zo dňa 10. mája 2022, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 36Cb/40/2019-196 zo dňa 10. mája 2022 potvrdzuje.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len súd) I. výrokom zaviazal žalovaného vydať žalobcovi originál zmeniek:

1. Vlastná zmenka, výstavca - Slovenský plynárenský priemysel, š.p., IČO: 00 211 290, na rad SEZOOZ OIL, a.s. čiastka: 500.000.000,- SKK, z 28.10.1998,

2. Vlastná zmenka, výstavca - Slovenský plynárenský priemysel, š.p., IČO: 00 211 290, na rad SEZOOZ GROUP, a.s. čiastka: 500.000.000,- SKK, z 28.10.1998, ev. č.: BS 2/98,

3. Vlastná zmenka, výstavca - Slovenský plynárenský priemysel, š.p., IČO: 00 211 290, na rad SEZOOZ GROUP, a.s. čiastka: 200.000.000,- SKK, z 28.10.1998, ev. č.: BS 4/98,

a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohoto rozhodnutia.

II. výrokom súd nepriznal nárok na náhradu trov konania žiadnej zo strán konania.

III. výrokom zaviazal žalovaného zaplatiť súdny poplatok za žalobcu vo výške 99,50 eur Slovenskej republike na účet Okresného súdu Bratislava I, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Rozhodol tak s poukazom na §§ 132, 191 ods. 1, 215 ods. 1, 2, 218, 219 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), 118 ods. 1, 123, 126 zák. č. 40/1960 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len OZ), 90 ods. 1 zák. č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa žalobou doručanou súdu dňa 13.03.2019 domáhal, aby žalovaný vydal originály zmeniek: 1. Vlastná zmenka, výstavca - Slovenský plynárenský priemysel, š.p., IČO: 00 211 290, na rad SEZOOZ OIL, a.s. čiastka: 500.000.000,- SKK, z 28.10.1998; 2. Vlastná zmenka, výstavca - Slovenský plynárenský priemysel, š.p., IČO: 00 211 290, na rad SEZOOZ GROUP, a.s. čiastka: 500.000.000,- SKK, z 28.10.1998; 3. Vlastná zmenka, výstavca - Slovenský plynárenský priemysel, š.p., IČO: 00 211 290, na rad SEZOOZ GROUP, a.s. čiastka:

200.000.000,- SKK, z 28.10.1998, ev. č.: BS 4/98. Žalobu odôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Bratislava I, v právnej veci navrhovateľa - dlžníka - Kerametal, akciová spoločnosť (ďalej len „dlžník“ alebo „úpadcu“), vo veci návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka pod číslom konania 8 K/61/2018, bol žalobca ustanovený za správcu dlžníka a zároveň mu bola uložená povinnosť zistiť majetok dlžníka, vypracovať správu o majetku dlžníka a predložiť ju súdu v lehotách podľa zákona č. 7/2005 Z.z. - zákon o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov. Správca dlžníka zvolal zasadnutie veriteľského výboru. Dňa 18.01.2019 sa konalo v kancelárii správcu na Obchodnej 2, 811 06 Bratislava zasadnutie veriteľského výboru, na ktorom sa zúčastnili, v zmysle priloženej prezenčnej listiny, členovia veriteľského výboru. V zmysle bodu 3 programu zasadnutia bol správcovi dlžníka veriteľským výborom udelený záväzný pokyn, aby vo vzťahu k predloženej výzve Krajského súdu Bratislava vo veci prevzatia 3 ks zmeniek č.k. 58Cb/55/1999 zo dňa 08.10.2018, prevzal všetky zmenky v uvedenom súdnom konaní, ktoré budú následne po doručení pokynu predsedu veriteľského výboru za účasti účastníkov konania znehodnotenú a odovzdanú určenému veriteľovi. V zmysle uvedeného pokynu veriteľského výboru preto požiadal žalovaného o osobné stretnutie. Dňa 29.01.2019 sa uskutočnilo osobné stretnutie medzi žalobcom a žalovaným G.. U. - predsedom predstavenstva úpadcu, ktorého predmetom malo byť prevzatie 3 ks originálov zmeniek, ktoré boli prevzaté osobne G.. U. z Krajského súdu Bratislava dňa 14.11.2018, a to na základe výzvy Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 58Cb/55/199, zo dňa 08.10.2018. Táto predmetná skutočnosť je preukázaná na základe Úradného záznamu o vrátení zmenky, vyhotoveného Krajským súdom v Bratislave, zo dňa 14.11.2018, č.k. 58Cb/55/1999-1589, osobne podpísaného G.. U.. Žalovaný odovzdal žalobcovi na osobnom stretnutí len fotokópie nasledovných zmeniek: 1. Vlastná zmenka, výstavca - Slovenský plynárenský priemysel, š.p., IČO: 00 211 290, na rad SEZOOZ OIL, a.s. čiastka: 500.000.000,- SKK, z 28.10.1998; 2. Vlastná zmenka, výstavca - Slovenský plynárenský priemysel, š.p., IČO: 00 211 290, na rad SEZOOZ GROUP, a.s. čiastka: 500.000.000,- SKK, z 28.10.1998, ev.č.: BS 2/98; 3. Vlastná zmenka, výstavca - Slovenský plynárenský priemysel, š.p., IČO: 00 211 290, na rad SEZOOZ GROUP, a.s. čiastka: 200.000.000,- SKK, z 28.10.1998, ev. č.: BS 4/98; 4. Vlastná zmenka, vystaviteľ zmenky - Kerametal, a.s., IČO / DIČ: 00000671/601, „NIE NA RAD“ Slovenský plynárenský priemysel, štátny podnik, zmenková suma: 191.881.333,33 SKK, z 26.10.1998; 5. Vlastná zmenka, vystaviteľ zmenky - Kerametal, a.s., IČO / DIČ: 00000671/601, „NIE NA RAD“ Slovenský plynárenský priemysel, štátny podnik, zmenková suma: 191.881.333,33 SKK, z 30.10.1998. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť žalobca následne listom zo dňa 29.01.2019 písomne vyzval žalovaného, aby v lehote troch pracovných dní odo dňa doručenia predmetnej výzvy odovzdal v kancelárii správcu - Obchodná 2, 811 06 Bratislava, v úradných hodinách správcu, originály nasledovných zmeniek: 1. Vlastná zmenka, výstavca - Slovenský plynárenský priemysel, š.p., IČO: 00 211 290, na rad SEZOOZ OIL, a.s. čiastka: 500.000.000,- SKK, z 28.10.1998; 2. Vlastná zmenka, výstavca - Slovenský plynárenský priemysel, š.p., IČO: 00 211 290, na rad SEZOOZ GROUP, a.s. čiastka: 500.000.000,- SKK, z 28.10.1998, ev. č.: BS 2/98; 3. Vlastná zmenka, výstavca - Slovenský plynárenský priemysel, š.p., IČO: 00 211 290, na rad SEZOOZ GROUP, a.s. čiastka: 200.000.000,- SKK, z 28.10.1998, ev. č.: BS 4/98.

Žalovaný napriek písomnej výzve originály vyššie uvedených zmeniek v stanovenej lehote neodovzdal. Na písomnú výzvu žalobcu reagoval listom zo dňa 11.02.2019, ktorým na jednej strane spochybňuje potrebu vrátenia originálov vyššie uvedených zmeniek žalobcovi a na strane druhej účelovo zavádza žalobcu tvrdením, že originály vyššie uvedených zmeniek momentálne z dôvodu prebiehajúcej rekonštrukcie svojej kancelárie nevie nájsť. S uvedeným tvrdením žalovaného žalobca nesúhlasí, nakoľko v zmysle záväzného pokynu veriteľského výboru je správca zaviazaný k prevzatíu všetkých zmeniek v uvedenom súdnom konaní, nakoľko tieto budú následne po doručení pokynu predsedu veriteľského výboru za účasti účastníkov konania znehodnotenú a odovzdanú určenému veriteľovi.

4. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 09.08.2019 uviedol, že predmetné zmenky boli v minulosti predmetom započítacieho úkonu zo strany spoločnosti úpadcu voči spoločnosti Slovenský plynárenský priemysel, š.p.. Spoločnosť úpadcu sa v konaní pred súdom bránila poukazom na skutočnosť, že v minulosti boli žalované sumy započítané oproti zmenkovým nárokom spoločnosti úpadcu voči SPP, š.p.. V predmetnej veci rozhodol Najvyšší súd SR dňa 28.12.2011 rozsudkom 4 Obo 97/2011, 4 Obo 98/2011. Obsahom rozsudku je aj právne posúdenie platnosti vyššie uvedených zmeniek, ktorých vydania sa žalobca domáha. Súdy vo vzťahu k posúdeniu zmeniek konštatovali, že všetky tri zmenky sú absolútne neplatné (strana 8 prvý odsek a strana 16 piaty odsek rozsudku). Podaná žaloba je svojou povahou žalobou o vydanie veci. Následne žalovaný citoval znenie § 118 OZ a § 2 ods. 2 písm. i) zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zmenka ako cenný papier je hlavný cenný papier konštitutívny a abstraktný, v ktorom

je inkorporovaný záväzok na peňažné plnenie zo strany vystaviteľa zmenky remitentovi/indosatárovi. Neplatnú vlastnú zmenku nemožno považovať za cenný papier, nakoľko v sebe nemá právo remitenta/indosatára na peňažné plnenie voči vystaviteľovi vlastnej zmenky, a teda ako cenný papier v zmysle zákona o cenných papieroch nie je vyhotovená v požadovanej forme a podobe, a preto s ňou nie je spojené právo na peňažné plnenie v zmysle zákona zmenkového a šekového. V nadväznosti na uvedené potom žalovaný konštatuje, že v zmysle § 118 OZ nie je neplatná zmenka vecou - cenným papierom, právom alebo inou majetkovou hodnotou, keďže neplatná zmenka v sebe nenesie povinnosť vystaviteľa a právo remitenta/indosatára na peňažné plnenie. Zmenky, ktorých vydania sa žalobca dožaduje nie sú spôsobilým predmetom reivindikačnej žaloby, nakoľko v pravom slova zmysle neexistujú. Zároveň žalovaný informoval žalobcu, že neplatné zmenky síce prevzal, avšak vzhľadom na prebiehajúcu rekonštrukciu kancelárskych priestorov, v ktorých žalovaný 28 rokov pracoval a vzhľadom na nevyhnutnosť uskladnenia 200 kg písomností v iných priestoroch, nevie kde sa tieto nachádzajú. Žalovaný ponúkol žalobcovi, aby si listiny prišiel v dokumentácii dohľadať a nebránil mu žiadnym spôsobom si ich vyzdvihnúť. Preto nie je splnený ani ďalší predpoklad reivindikačnej žaloby, a to neoprávnené zadržiavanie veci.

5. Žalobca s tvrdeniami žalovaného žalobca nesúhlasí, nakoľko v zmysle záväzného pokynu veriteľského výboru je správca zaviazaný k prevzatíu všetkých zmeniek v uvedenom súdnom konaní, nakoľko tieto mali byť následne po doručení pokynu predsedu veriteľského výboru za účasti účastníkov konania znehodnotené a odovzdané určenému veriteľovi. Žalobca uviedol, že aj napriek konštatovaniu o neplatnosti predmetných zmeniek Najvyšším súdom SR v žalovanom uvedených rozhodnutiach, predmetné zmenky stále sú cenným papierom, nakoľko neboli z dôvodu straty (ako tvrdí žalovaný) v zmysle § 90 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový vyhlásené za umorené. Z dôvodu, že predmetné zmenky, aj keď boli v zmysle vyššie uvedených rozhodnutí Najvyššieho súdu SR vyhlásené za neplatné, zostávajú zmenkami až do ich vyhlásenia za umorené, a preto sú predmetné zmenky spôsobilé byť predmetom žaloby o vydanie veci, čím boli splnené všetky hmotnoprávne podmienky na jej podanie.

6. Žalovaný opakovane informoval žalobcu, že nemá vedomosť, kde presne sa neplatné zmenky nachádzajú a dokonca mu ponúkol prístup do priestorov, kde sú neplatné zmenky pravdepodobne (spolu s ďalšími tisíckami dokumentov) uskladnené. Žalobca sa k uvedenej možnosti nevyjadril a tvrdí, že správanie žalovaného je účelové. Žalovaný opakovane ponúkol žalobcovi prístup do priestorov, kde sa neplatné zmenky pravdepodobne nachádzajú, nebránil a ani nebráni žalobcovi, aby do priestorov, kde sa nachádza archív dokumentov vstúpil a neplatné zmenky si v súčasnosti so žalovaným dohľadal. Žalovaný preto poukazuje na absenciu hmotnoprávnej podmienky podania žaloby o vydanie veci, ktorou je neoprávnené zadržiavanie veci. Žalovaný zároveň poukázal na neplatnosť zmeniek najmä z dôvodu, aby preukázal nezmyselnosť celej žaloby, a to v časti týkajúcej sa veci, ktorá má byť vydaná (neplatné a nepoužiteľné zmenky, ktoré nenesú v sebe žiadne právo na peňažné plnenie, a teda nespôsobilý predmet reivindikačnej žaloby). Žalobca bez ďalšieho konštatuje, že neplatné zmenky sú cennými papiermi, avšak neopiera svoje tvrdenie o žiaden právny predpis alebo literatúru, ktorá by tvrdila opak. Zmenkou je len taká listina, ktorá má v sebe inkorporovaný záväzok na peňažné plnenie, neplatná zmenka takou listinou jednoducho nie je (z uvedeného dôvodu nie je možné ani ich umorenie). Žalovaný považuje podanú žalobu za zbytočnú, neehospodárnu a strácajúcu zmysel, keďže ešte pred podaním žaloby bol žalobcovi umožnený prístup do kancelárie žalovaného a bola mu ponúknutá súčinnosť pri hľadaní neplatných zmeniek (absencia hmotnoprávnej podmienky neoprávneného zadržiavania) a súčasne sú zmenky neplatné (nespôsobilý predmet žaloby o vydanie veci).

7. Súd sa v rámci dokazovania oboznámil aj s dôkazmi predloženými v konaní, ako napr. s výpismi z obchodného registra, uznesením Okresného súdu Bratislava 1, sp. zn. 8K/61/2018, so zápisnicou o priebehu zasadnutia veriteľského výboru zo dňa 18.01.2019, s výzvou KS BA na prevzatie originálu 3 ks zmeniek zo dňa 08.10.2018 sp. zn. 58Cb/55/1999, s úradným záznam o vrátení zmenky vyhotoveného Krajským súdom v Bratislave zo dňa 14.11.2018 č.k. 58Cb/55/1999-1589, s výzvou na odovzдание originálov zmeniek zo dňa 29.01.2019, s odpoveďou na výzvu zo dňa 11.02.2019, s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 97/2011, 4 Obo 98/2011.

8. Súd dospel k záveru, že žalobca si podanou žalobou v predmetnom konaní uplatňoval vydanie hnutelnej veci v zmysle § 126 ods. 1 OZ, a to troch vlastných zmeniek výstavcu - Slovenský plynárenský

priemysel, š.p., IČO: 00 211 290, na rad SEZOOZ OIL, a.s. a na rad SEZOOZ GROUP, bližšie špecifikovaných v žalobe.

V konaní nebolo sporné, že žalobca ako správca dlžníka, konal na základe záväzného pokynu (v zmysle bodu 3 programu) zasadnutia veriteľského výboru. Udelený záväzný pokyn ho oprávňoval, aby vo vzťahu k predloženej výzve KS BA vo veci prevzatia 3 ks zmeniek č.k. 58Cb/55/1999 zo dňa 08.10.2018, prevzal všetky zmenky v uvedenom súdnom konaní. Predmetné zmenky boli prevzaté osobne G.. U. - predsedom predstavenstva úpadcu z Krajského súdu Bratislava dňa 14.11.2018, a to na základe výzvy Krajského súdu Bratislava zo dňa 08.10.2018. Žalobca v zmysle uvedeného pokynu veriteľského výboru požiadal žalovaného o osobné stretnutie za účelom prevzatia 3 ks originálov zmeniek, pričom žalovaný na predmetnom stretnutí odovzdal žalobcovi len fotokópie zmeniek. Žalobca preto písomne vyzval žalovaného, aby odovzdal v kancelárii správcu, v úradných hodinách správcu, originály žalobou požadovaných zmeniek. Žalovaný napriek písomnej výzve originály vyššie uvedených zmeniek v stanovenej lehote neodovzdal s odôvodnením, že tieto z dôvodu prebiehajúcej rekonštrukcie svojej kancelárie nevedel nájsť.

Sporným bolo v konaní splnenie hmotnoprávných predpokladov na podanie reivindikačnej žaloby, konkrétne spôsobiléj veci na vydanie v nadväznosti na § 118 OZ a skutočnosť, či predmetné veci zadržáva tretia osoba u seba neoprávnene. Listiny, ktorých vydanie požaduje žalobca, podľa žalovaného nie sú cennými papiermi ani zmenkami, a preto nie sú spôsobilým predmetom na vydanie veci. Žalovaný v rámci procesnej obrany tvrdil, že nezadržáva veci neoprávnene, keďže pravdepodobne už boli zlikvidované, pričom navyše ponúkol súčinnosť pri ich hľadaní sprístupnením kancelárskych priestorov.

9. Súd uviedol, že žaloba na vydanie veci (resp. reivindikačná žaloba) je žaloba, ktorou sa vlastník hmotnej veci domáha ochrany proti tomu, kto mu ju zadržáva bez právneho dôvodu a zbavuje tak vlastníka možnosti výkonu vlastníckeho práva a zároveň mu odmieta vydať vec. Pre vindikačnú žalobu vo všeobecnosti platí, že sa ňou vlastník veci domáha od toho, kto túto vec neoprávnene zadržáva, aby mu ju vydal do jeho (vlastníckej) moci. Základnou podmienkou tejto žaloby je, že sa vec nenachádza vo faktickej moci vlastníka a zadržávanie veci niekým iným je porušením jeho subjektívneho vlastníckeho práva. Predmetom žaloby je pritom vec, o vydanie ktorej sa žiada a ktorá musí byť individualizovaná takým spôsobom, aby ju bolo možné odlíšiť od iných vecí, najmä od vecí rovnakého druhu.

10. Súd ustálil, že hmotnoprávne predpoklady reivindikačnej žaloby boli splnené a žaloba je dôvodná. Súd konštatoval, že aktívna vecná legitímácia bola v konaní daná. Úpadca, ktorý je vlastníkom predmetných zmeniek je v konkurze, a preto v jeho mene koná správca, ktorý bol poverený veriteľským výborom na prevzatie týchto zmeniek. Súd nemal pochybnosť, že predmetné zmenky, aj keď boli vyhlásené Najvyšším súdom SR za neplatné (vyplýva to z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Obo/97/2011 a sp. zn. 4Obo/98/2011), sú listinnou, dostatočne identifikovateľnou hnutelnou vecou, ktorá je spôsobilým predmetom na vydanie veci. Predmetné tvrdenie ani nie je možné spochybniť konštruktom žalovaného o tom, že zmenky už nie sú cennými papiermi, keďže boli vyhlásené za neplatné v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Obo/97/2011 a 4Obo/98/2011. Napriek tomu, že v citovaných rozhodnutiach odvolací súd konštatoval neplatnosť predmetných zmeniek, samotný Najvyšší súd SR tieto listiny nazýva zmenkami (aj keď neplatnými). V žalobe o vydanie veci preto nie je rozhodujúce, či s predmetnými zmenkami je spojené právo na vyplatenie týchto zmeniek (z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR je zrejmé, že zmenky sú neplatné), ale podstatou predmetnej žaloby je vydanie identifikovaných hnutelných vecí vo vlastníctve žalobcu, ktoré neoprávnene zadržáva žalovaný. Keďže sa predmetné, žalobou označené hnutelné veci, nachádzajú na hmotne zachytenom výsledku, ktorým je listina bližšie označená v žalobe, nie je dôvod na zamietnutie žaloby o vydanie týchto vecí len preto, že ako zmenky boli tieto vyhlásené za neplatné.

11. Ďalej súd uviedol, že každý vlastník má právo na súdnu ochranu svojho vlastníctva. Tejto súdnej ochrane zodpovedá tzv. reivindikačná žaloba vlastníka, ktorá vo všeobecnosti predpokladá, že iná osoba neoprávnene, t.j. bez právneho dôvodu, zadržáva vec patriacu vlastníkovi a súčasne mu ju odmieta vydať. Pasívna legitímácia (existencia hmotnoprávnej povinnosti) v spore prislúcha osobe, ktorá má vec fakticky u seba, avšak bez riadneho právneho dôvodu. Sporným v konaní nebolo, že žalovaný prevzal originály zmeniek z krajského súdu, pričom tieto žalobcovi nevrátil, napriek tomu, že na ich vyzvanie žalobca žalovaného vyzval. Napriek tomu, že žalovaný poskytol žalobcovi fotokópie týchto zmeniek, vo vzťahu k originálom zmeniek uviedol, že nevie kde sa nachádzajú z dôvodu sťahovania kancelárie. Žalovaný tvrdí, že tým, že poskytol žalobcovi súčinnosť tým, že umožnil žalobcovi vstúpiť

do administratívnych priestorov žalovaného, nie je splnený predpoklad neoprávneného zadržovania veci. V tejto súvislosti však súd konštatoval, že sa nemôže stotožniť s tvrdením žalovaného o poskytnutí súčinnosti, keďže vstup do priestorov žalovaného, aby si „žalobca hľadal originály zmeniek“, nenapĺňa definíciu poskytovania súčinnosti. Ak žalovaný prevzal zmenky, z týchto si vyhotovil fotokópie, pričom ide o zmenky, ktoré aj keď boli vyhlásené za neplatné, tieto mal bezodkladne odovzdať ich vlastníkom, a to nielen vo fotokópii, aby s nimi naložil podľa vlastného uváženia. V tomto smere sa javí súdu ako účelové a tendenčné tvrdenie žalovaného o poskytnutí súčinnosti žalobcovi pri hľadaní zmeniek, ktoré mal údajne sám stratiť žalovaný.

12. Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že žaloba je v plnom rozsahu dôvodná, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku.

Lehotu na plnenie (do troch dní od právoplatnosti rozsudku) uvedenú v prvom výroku enunuciátu rozsudku súd určil v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 veta prvá CSP, podľa ktorého lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku.

13. O trovách konania súd rozhodol v súlade so zásadou hospodárnosti a procesnej ekonomie konania podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a contrario tak, že žiadnej zo strán konania nepriznal nárok na náhradu trov konania, aj keď bol v plnom rozsahu úspešný žalobca, avšak trovy konania mu v konaní nevznikli. O samotnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie tak, ako to predpokladá § 262 ods. 2 CSP.

14. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správnym súdom.

15. Podľa položky 1 a poznámke k položke v zmysle vyššie citovaného zákona zo žaloby na určenie, či tu právo je, alebo nie je, a zo žaloby na vypratanie nehnuteľnosti, bytu a nebytových priestorov alebo na vydanie veci sa poplatok vyberie podľa písmena b) tejto položky. Ak je predmetom konania viac hnutelných vecí alebo nehnuteľných vecí, poplatok sa vyberie iba za jednu z nich. Zo žaloby alebo z návrhu na začatie konania, ak nie je ustanovená, je suma poplatku podľa položky 1 písm. b) citovaného zákona vo výške 99,50 eur. V zmysle vyššie uvedeného, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku III. rozsudku.

16. Proti rozsudku súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby Krajský súd v Bratislave, ako odvolací súd, podľa ustanovenia § 388 CSP napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 36Cb/40/2019-196 zo dňa 10. mája 2022 zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne, alternatívne navrhol, aby Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 36Cb/40/2019 zo dňa 10. mája 2022 zrušil a vrátil vec v zmysle § 391 CSP súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalovaný svoje odvolanie odôvodnil tým, že:

- rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP, [článok III bod (i) odvolania],
- súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) CSP, [článok III bod (ii) odvolania],
- súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP, [článok III bod (iii) odvolania].

Poukázal na to, že listiny, ktorých vydanie požaduje žalobca, podľa žalovaného nie sú cennými papiermi ani zmenkami, a preto nie sú spôsobilým predmetom na vydanie veci. Samotný Najvyšší súd SR v rozsudkoch so spis. zn. 4Obo/97/2011 a spis. zn. 4Obo/98/2011 vyhlásil vyššie uvedené „zmenky“ za neplatné.

Súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal so skutočnosťou, že „zmenky“ sú neplatné a nepoužiteľné, nenesú v sebe žiadne právo na peňažné plnenie, a teda sú nespôsobilým predmetom

reivindikačnej žaloby. Listiny označené žalobcom ako zmenky nie sú vecou v právnom slova zmysle, pretože sa nejedná o cenné papiere. Jedná sa o bližšie nešpecifikované papiere, na ktorých je zachytený bližšie nešpecifikovaný text.

Súd prvej inštancie v bode 22. na strane 6 v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že „súd nemal pochybnosť o tom, že predmetné zmenky, aj keď boli vyhlásené Najvyšším súdom SR za neplatné (vyplýva to z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, spis. zn. 4Obo/97/2011 a spis. zn. 4Obo/98/2011) sú listinou, dostatočne identifikovateľnou hnutelnou vecou, ktorá je spôsobilým predmetom na vydanie veci“. Súd ďalej konštatuje, že sa jedná o hnutelné veci nachádzajúce sa na hmotne zachytenom výsledku.

Podľa názoru žalovaného požadované listiny nie sú spôsobilým predmetom právnych vzťahov, pričom odôvodnenie súdu, že žalobou označené hnutelné veci sa nachádzajú na hmotne zachytenom výsledku nie je pravdivé.

Ak by boli listiny naozaj zmenkami, v takom prípade by v nich bolo inkorporované majetkové právo spojené s cenným papierom, pričom majetkové právo nie je hnutelná vec. V listinách nie je inkorporované žiadne majetkové právo v zmysle zákona zmenkového a šekového č. 191/1950 Zb. v znení neskorších predpisov, a preto nie sú listiny hnutelnou vecou ani majetkovým právom; pokiaľ listina nie je platná, majetkové právo spojené s vlastníctvom listiny neexistuje; nie je dôležité, kde a ako je majetkové právo zachytené, pretože neexistuje/je neplatné.

Žalovaný ďalej poukázal na svoju procesnú obranu, v rámci ktorej predložil dôkazy o tom, že nezadržiava listiny neoprávnene. V prvom rade žalovaný listiny hľadal vo všetkých archívoch, avšak s negatívnym výsledkom a zároveň poskytoval súčinnosť žalobcovi v ktoromkoľvek momente na prvú výzvu. Listiny boli podľa názoru žalovaného s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou zlikvidované. Žalovaný opakovane deklaroval, že poskytne (a bol kedykoľvek pripravený poskytnúť) žalobcovi súčinnosť a ponúkol sprístupnenie kancelárskych priestorov, kde by sa listiny mohli nachádzať, avšak žalobca na ponúknutú súčinnosť nijako nereagoval.

Súd v bode 23. správne konštatuje, že „každý vlastník má právo na súdnu ochranu svojho vlastníctva. Tejto ochrane zodpovedá tzv. reivindikačná žaloba vlastníka, ktorá vo všeobecnosti predpokladá, že iná osoba neoprávnene, t.j. bez právneho dôvodu, zadžiava vec patriacu vlastníkovi a súčasne mu ju odmieta vydať“.

Argumentáciu žalovaného súd prvej inštancie do obsahu napadnutého rozsudku prevzal kriticky, pričom v kontexte existencie neoprávneného zadržovania veci ako hmotnoprávnej podmienky žaloby na vydanie veci výslovne v bode 23. uviedol, že „sa nemôže stotožniť s tvrdením žalovaného o poskytnutí súčinnosti, keďže vstup do priestorov žalovaného, aby si „žalobca hľadal originály zmeniek“, nenapĺňa definíciu poskytovania súčinnosti“.

Vo vzťahu k poskytnutiu súčinnosti uviedol súd v odôvodnení rozhodnutia, že údajné tvrdenie žalovaného, že poskytol žalobcovi súčinnosť tým, že mu umožnil vstúpiť do administratívnych priestorov za účelom dohľadania listín, nenapĺňa definíciu poskytovania súčinnosti.

Žalovanému nie je vôbec jasné, ako súd ustálil, že žalovaný nechce vydať listiny žalobcovi alebo neposkytuje žalobcovi súčinnosť. Žalovaný chcel a chce vydať listiny žalobcovi, avšak ich do dnešného dňa nevie nájsť a súčasne opakovane poskytol súčinnosť žalobcovi v súvislosti s hľadaním listín.

Súd v odôvodnení rozsudku nijako neodôvodnil, z čoho usúdil, že konanie žalovaného je „účelové a tendenčné“, keďže žalovaný opakovane deklaroval vôľu kedykoľvek sprístupniť archív, aktívne listiny hľadal a konšatoval ich stratu. Žalobca nijako nepreukázal, že žalovaný zadržava vec u seba neoprávnene. Žalovaným ponúknutá možnosť vstúpiť do priestorov, kde by sa listiny mohli ešte nachádzať a ich hľadanie v súčinnosti so žalovaným nenapĺňa znaky protiprávneho zadržovania veci. Žalovaný zároveň nemá listiny fakticky vo svojej moci a nevie ich vydať, avšak vydanie neodmieta.

V napadnutom rozsudku absentuje logicky zdôvodnená úvaha, ako môže byť splnená podmienka protiprávneho zadržovania veci zo strany žalovaného i napriek vyššie konštatovanej a poskytnutej súčinnosti žalovaného pri dohľadaní listín a sprístupnení priestorov.

Žalovaný vyššie uvedené skutkové zistenia súdu prvej inštancie považoval za absolútne nesprávne v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) CSP, nakoľko súd nepovažuje preukázanú snahu žalovaného listiny vydať a súčasne pokusy žalovaného spojiť sa so správcom a sprístupniť mu akékoľvek priestory za účelom dohľadania listín, za jeden zo spôsobov poskytnutia súčinnosti.

Žalovaný sa domnieval, že v tejto časti je rozsudok zároveň zjavne arbitrárny a nepreskúmateľný, pretože nie je zrejmé, prečo súd konanie a súčinnosť žalovaného považuje za neoprávnené zadržovanie.

Súd prvej inštancie pred vydaním rozhodnutia v rámci procesných úkonov strán nekonšatoval, že konanie žalovaného je účelové a tendenčné tak, ako je uvedené v odôvodnení rozsudku.

Pokiaľ by žalovaný vedel o tomto jednoznačnom právnom názore súdu, prispôbil by svoj procesný postup a navrhol by ďalšie dokazovanie, prípadne by opakovane poskytol žalobcovi ďalšiu súčinnosť tak, aby preukázal, že vec nezadržíava a neodmieta ju vydať vlastníčkovi. Ku dňu vypracovania odvolania sa v elektronickom súdnom spise nenachádzali audio záznamy z pojednávania, a preto nie je možné s istotou konštatovať, či a kedy súd prvej inštancie účelovosť a tendenčnosť konania žalovaného predbežne právne posúdil.

Na základe vyššie uvedeného je žalovaný toho názoru, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

Žalovaný zároveň na doplnenie uvádza, že jeho právny zástupca sa od samého začiatku zúčastňoval každého pojednávania a zároveň poskytoval súčinnosť nielen súdu, ale aj žalobcovi. Po pojednávaní konanom dňa 01.06.2021, a to dňa 15.06.2021 právny zástupca žalovaného poslal mailovú správu žalobcovi, v ktorej požiadal žalobcu o zaslanie návrhov termínov, kedy by za účelom dohľadania listín žalobcovi vyhovovala návšteva priestorov, v ktorých by sa listiny ešte mohli nachádzať (dôkaz č. 1 - mailová správa od právneho zástupcu žalovaného zo dňa 15.06.2021).

Súd prvej inštancie bol s uvedeným postupom oboznámený, nakoľko právny zástupca poslal uvedenú správu na vedomie aj súdu.

Je to práve žalobca, ktorý sa nezúčastňoval pravidelne pojednávania a navyše na poskytnutú súčinnosť zo strany žalovaného nijako nereagoval.

Na základe vyššie uvedeného žalovaný navrhol, aby Krajský súd v Bratislave odvolaniu v plnom rozsahu vyhovel a zároveň priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

17. Ďalšie vyjadrenie podané nebolo.

18. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, preskúmal vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP oznámený na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave. Po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu, odvolaním žalovaného a vyjadrením žalobcu odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny.

19. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

20. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

21. Odvolací súd zaujal stanovisko len k tým dôvodom odvolania, ktoré majú vplyv na rozhodnutie veci.

22. K tvrdeniu odvolateľa, že rozsudok súdu za nesprávny, nezákonný, arbitrárny, je výsledkom zjavnej svojvôle súdu a trpí vo svojej podstate aj samotnou nepreskúmateľnosťou z dôvodu nedostatočného odôvodnenia, odvolací súd dodáva:

23. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, spisového materiálu a odvolania žalovaného prišiel k záveru, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Zistenia súdu majú vecné i logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne, pri súčasnom zohľadnení ochrany subjektívneho práva oboch sporových strán, ich rovnosti v uplatnení práv, ochrany ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysporiadal s podstatnými a pre rozhodnutie relevantnými argumentmi sporových strán a svoje rozhodnutie zároveň riadne odôvodnil. Odvolací súd preto konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku a stotožňuje sa s dôvodmi v ňom uvedenými a v celom rozsahu na ne poukazuje.

24. K správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dodáva:

Zmenka je tzv. cenný papier a najčastejšie sa spája s právom jej majiteľa požadovať určité peňažné plnenie od vystaviteľa zmenky, teda jej emitenta.

Je nesporné (čo konštatoval aj Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku č.k. 4Obo/97,98/2011-1089 zo dňa 28. decembra 2011), že išlo o neplatné zmenky, ktoré nie sú spôsobilé založiť práva a povinnosti zo zmenky. Je teda pravdou, že neplatná zmenka v sebe nenesie povinnosť vystaviteľa a právo remitenta/indosatára na peňažné plnenie a nie je cenným papierom.

25. Súd konštatoval, že žalobca si podanou žalobou v predmetnom konaní uplatňoval vydanie hnutelnej veci v zmysle § 126 ods. 1 OZ, a to troch vlastných zmeniek výstavcu - Slovenský plynárenský priemysel, š.p., IČO: 00 211 290, na rad SEZOOZ OIL, a.s. a na rad SEZOOZ GROUP, bližšie špecifikovaných v žalobe. Sporným bolo v konaní splnenie hmotnoprávných predpokladov na podanie reivindikačnej žaloby, konkrétne spôsobilej veci na vydanie v nadväznosti na § 118 OZ a skutočnosť, či predmetné veci zadržáva tretia osoba u seba neoprávnene.

26. Odvolací súd dodáva, že najvýznamnejším delením vecí v právnom zmysle je delenie vecí na nehnuteľnosti a na hnutelné veci. Právna norma kladie dôraz na definovanie nehnuteľností a len výkladom možno dospieť k tomu, že to, čo nespĺňa kritériá nehnuteľnosti, sa pokladá za hnutelnú vec.

27. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na správnosť právneho názoru súdu, ktorý v bode 22. odôvodnenia rozsudku jasne uviedol, že predmetné zmenky, aj keď boli vyhlásené Najvyšším súdom SR za neplatné (vyplýva to z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Obo/97/2011 a sp. zn. 4Obo/98/2011), sú listinnou, dostatočne identifikovateľnou hnutelnou vecou, ktorá je spôsobilým predmetom na vydanie veci. Túto skutočnosť nie je možné spochybniť tvrdením žalovaného o tom, že zmenky už nie sú cennými papiermi, keďže boli vyhlásené za neplatné v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Obo/97/2011 a 4Obo/98/2011. V žalobe o vydanie veci preto nie je rozhodujúce, či s predmetnými zmenkami je spojené právo na vyplatenie týchto zmeniek (z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR je zrejmé, že zmenky sú neplatné), ale podstatou predmetnej žaloby je vydanie identifikovaných hnutelných vecí vo vlastníctve žalobcu, ktoré neoprávnene zadržáva žalovaný. Keďže sa predmetné, žalobou označené hnutelné veci, nachádzajú na hmotne zachytenom výsledku, ktorým je listina bližšie označená v žalobe, nie je dôvod na zamietnutie žaloby o vydanie týchto vecí len preto, že ako zmenky boli tieto vyhlásené za neplatné.

Taktiež súd v bode 23. odôvodnenia rozsudku uviedol, a odvolací súd sa s jeho názorom stotožnil, že sa nemožno stotožniť s tvrdením žalovaného o poskytnutí súčinnosti tým, aby si žalobca sám hľadal originály zmeniek v jeho priestoroch, nakoľko nejde o naplnenie definície poskytovania súčinnosti.

28. Odvolací súd sa stotožnil s tvrdením žalovaného, že nie je možné predmetné zmenky umoriť. Tu odvolací súd poukazuje na komentár Z. Kovaříka, podľa ktorého podstatou umorenia je zbaviť stratenú alebo zničenú listinu jej účinnosti, ktorá môže byť buď len dôkazná, ale tiež aj hmotnoprávna, a preniesť tieto schopnosti na listinu inú. U zmenky to konkrétne znamená, že prostredníctvom umorovacieho konania bude zmenkový záväzok prevedený z doterajšej listiny, ktorá javí zničená alebo stratená, na listinu inú. Dôsledok umorenia bude, že pôvodná listina nebude naďalej nositeľom zmenkovej obligácie, prestane byť cenným papierom (Z. Kovařík, Zákon směnkový a šekový, Komentář 5. vydání 2011).

29. Je však zrejmé, že žalovanému boli originály zmenky Krajským súdom v Bratislave dňa 14.11.2018 osobne odovzdané. O tom, že zmenky mal, svedčí aj to, že kópie žalobcovi odovzdal. V danom prípade však nebolo preukázané, že zmenka je stratená alebo bola zničená, a preto ju nemožno umoriť.

30. K tvrdeniu žalovaného, že rozsudok je zjavne arbitrárny a nepreskúmateľný, pretože nie je zrejmé, prečo súd konanie a súčinnosť žalovaného považuje za neoprávnené zadržávanie odvolací súd dodáva, že nie je rozhodujúce, či žalovaný originály zmeniek chce alebo nechce vydať. Je zrejmé, že mu boli Krajským súdom v Bratislave dňa 14.11.2018 vydané, preto bol posledný, kto ich mal v držbe. A nakoľko ide o identifikovane hnutelné veci, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu, podaná žaloba je dôvodná. Ak ich nevydá a rozsudok sa stane nevykonateľným, bude na správcovi úpadcu a veriteľskom výbore, aby sa s touto skutočnosťou vysporiadal.

Odvolací súd podotýka, že súdne konanie, ktoré stručne a jasne objasní podstatu sporu a závery súdu (v rozsahu § 220 ods. 2 CSP), nemožno považovať za arbitrárne.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, z akých dôkazov súd vychádzal a taktiež aké ustanovenia právnych predpisov na prejednávanej vec aplikoval. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd zároveň zrozumiteľne vysvetlil dôvody, ktoré ho viedli k záveru o dôvodnosti žaloby. Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie napadnutého rozsudku spĺňa všetky kritériá, ktoré na odôvodnenie súdneho rozhodnutia kladie ustanovenie § 220 ods. 2 CSP.

31. Žalovaný ďalej namietal, že keby vedel názor súdu, že konanie žalovaného je účelové a tendenčné tak, ako to uviedol v odôvodnení rozsudku, prispôbil by svoj procesný postup a navrhol by ďalšie dokazovanie, prípadne by opakovane poskytol žalobcovi ďalšiu súčinnosť tak, aby preukázal, že vec nezadržiava a neodmieta ju vydať vlastníkovi. Preto je žalovaný toho názoru, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

32. K tomuto tvrdeniu odvolateľa odvolací súd dodáva, že podstatou práva na spravodlivý proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Odvolateľ v odvolaní neuviedol, aké dôkazy chcel predložiť na preukázanie, že zmenky nezadržiava a neodmieta ich vydať vlastníkovi.

33. Na záver považuje odvolací súd za potrebné doplniť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16.11.2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

34. Odvolací súd, s ohľadom na vyššie uvedené, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle §387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

35. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Hoci bol žalobca v odvolacom konaní úspešný, odvolací súd mu nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu žiadne nevznikli.

36. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).